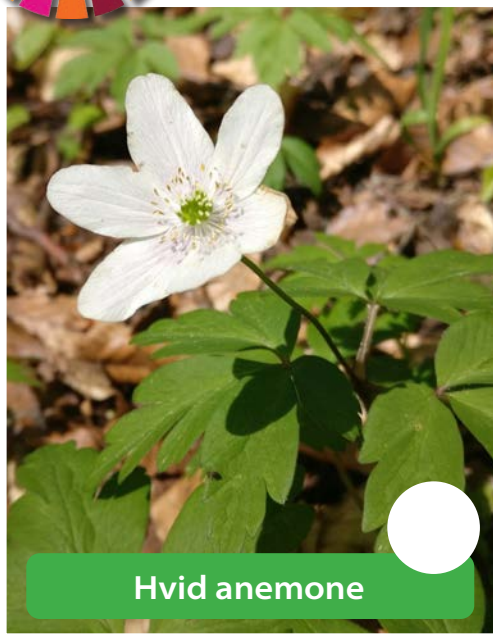

På jagt efter skovbundsplanter i forårsskoven

Hvid anemone

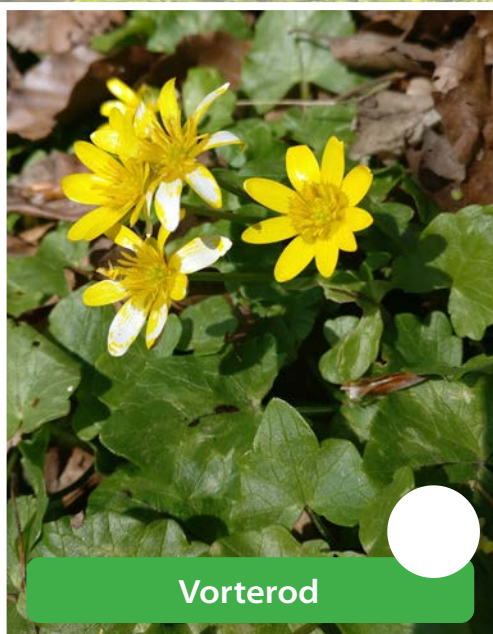
Majblomst

Guldnælde

Viol

Vorterod

Skovmærke

Skovsyre

Stor Fladstjerne

På jagt efter skovbundsplanter i forårsskoven

Hvid anemone

Den hvide anemone dukker op i det tidlige forår, hvor den første forårssol får de fligede blade og de små hvide blomster til at vokse frem i skovbunden. Anemonen har en meget kort vækstsæson, hvor den udnytter lyset i skovbunden inden træerne får blade. Når træerne er sprunget ud visner anemonerne ned. I løbet af deres korte vækstsæson samler de næring, som de oplagrer i deres tykke rodstængler. Rødderne overlever i jorden helt frem til næste forår, hvor de er klar til at sætte blomster på ny. De hvide blomster åbner sig om dagen og lukker sig igen ved aftenid og i regnvejr. Nogle af blomsterne kan være rødviolette.

Majblomst

Majblomst er en lille spinkel urt, der bedst kendes på sine to hjerteformede blade, der vender til hver sin side på den spinkle lodrette stilk. Øverst på stilken sidder en lille blomstertop med en samling af små hvide blomster, der ikke syner af meget hver især. Majblomst klarer sig ret godt i halvskygge og den har derfor en ret lang blomstring og holder sig længere end mange andre skovbundsplanter. Den ses tit på næringsfattig jordbund fx i nåleskove og egekrat. Planten er i familie med liljekonval og storkonval - og den er giftig ligesom sine familiemedlemmer. Dens små rødlige bær er også giftige.

Guldnælde

Guldnælde ligner Døvnælde, som den er i familie med - men Guldnælde har gule blomster. De er begge såkaldte læbeblomster, der er kendetegnet ved at have modsatte blade på en firkantet stængel. Blomsterne er samlet i kranse og sidder i etager sammen med bladene. Læbeblomsternes blomster er opbygget af et lille rør, der er forsynet med både en under- og overlæbe. Underlæben fungerer som landingsplads for bier og insekter, der gerne vil bestøve blomsten. Overlæben er en høj udvækst, der bøjer og danner et tag hen over blomsten. Guldnælde vokser for det meste i næringsrige skove med fugtig muldrig jord.

Viol

De små blåviolette violer vokser gerne i skovbryn og lysninger i skoven. Der er mange forskellige arter af violer, og de enkelte arter kan bestøve hinanden og danne hybrider, så det kan være svært at bestemme de enkelte. Finder man en mørk blå viol med fin duft, så er det sikkert Martsviol, som er den af violerne, der har den kraftigste duft. Martsviol er også den art der blomstrer tidligst, og er fremme i det helt tidlige forår. Skovviol og Krativiol blomstrer lidt senere på foråret, og de dufter stort set ikke. Kandiserede violblomster fra Martsviol benyttes som pynt på kager.

Vorterod

Vorterod kendes på de skinnende gule blomster og de saftigtgrønne blade, der er hjerte- eller nyreformede. De skinnende gule bløsterblade gør den til en af de blomster, som i daglig tale kaldes smørblomster - et begreb, der dog dækker også over andre arter. Vorterod kan danne tætte bevoksninger på fugtig muldrig jord, og den ses typisk langs vandløb og fugtige grøfter. Planten danner små yngleknopper på bladene. Når de falder ned på jorden, er de klar til at vokse og danne en kopi (klon) af den plante, de er dannet af. De knoldformede rødder overlever i jorden til næste vækstsæson.

Skovmærke

Skovmærke kendes på sin lodrette stængel, hvor der sidder kranse af blade anbragt i tydeligt adskilte etager. Øverst på stænglen sidder en lille hvid blomsterdusk. Skovmærke er almindelig på en middelgod muldet skovbund, især steder hvor der ikke er for meget skygge. Inden den afblomstrer kan man bruge planterne til både krydderi og snaps. Tidligere brugte man buketter af tørrede skovmærker til at give en god duft i klædeskabet - og til at holde møl væk. Man siger, at efter Valborgs nat d. 30. april smager skovmærke bittert, for så har heksene tisset på dem.

Skovsyre

Skovsyre kendes bedst på sine små hjerteformede lysegrønne blade, der sidder tre og tre sammen på hver stilk. Bladene minder lidt om planten kløver, og mange kalder den da også for skov-kløver. Blomsterne er spinkle hvide blomster med små lilla striber på bløsterbladene. Lige ved første øjekast kan de minde om hvide anemoner. Skovsyre vokser hele året og man kan endda tit finde forholdsvis friske blade selv midt på vinteren. Blomstringen foregår i april-maj. Bladene fra den lille urt kan spises. De smager friskt syrligt med en smag, der minder om rå rabarber - de indeholder begge oxal-syre.

Stor Fladstjerne

Stor Fladstjerne er en af de større skovbundsplanter, der ofte er omkring 30 cm høj. De slanke planter kendes på de slanke tilspidsede blade, der sidder modsat hinanden på de tynde stængler. Stænglen deler sig øverst og der sidder flere blomster på de enkelte planter. De hvide blomster har hver fem aflange hvide kronblade, der dog er spaltede i to, så det kan se ud som om, at der er ti kronblade i blomsten. Der er flere andre arter af fladstjerne, som minder meget om Stor Fladstjerne. Fladstjerne vokser i de mere lyse partier i skovbunden, fx i lysninger og langs stier.